

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 164/11
16.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu Republičke agencije za elektronske komunikacije kao pravog sledbenika Republičke agencije za telekomunikacije Beograd, Višnjićeva 8, za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 23 U 24459/10 od 17.02.2011. godine, uz učešće protivne stranke O.u.a.t.p.l.is.T.Č.B., koje zastupa K.V.D., advokat iz B., u predmetu utvrđivanja visine godišnje naknade za korišćenje radio frekvencije, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Upravnog suda 23 U 24459/10 od 17.02.2011. godine uvažena je tužba tužioca O.u.a.t.p.l.is.T.Č.B. i poništeno rešenje Republičke agencije za telekomunikacije Republike Srbije broj 1-02-416-749/10 od 16.04.2010. godine, kojim je tužiocu utvrđena visina godišnje naknade za korišćenje radio frekvencije za radio stanicu za 2009. godinu i to: 1) za period od 01.01.2009. do 02.02.2009. godine u iznosu od 144.657,53 dinara i 2) za period od 03.02.2009. do 31.12.2009. godine u iznosu od 436.602,74 dinara, što ukupno za period iz tačke 1 i 2 iznosi 581.260,27 dinara. Stavom dva dispozitiva određeno je da je utvrđeni iznos naknade iz stava 1. tačka 3 imalac dozvole za radio stanicu, ovde tužilac, dužan da uplati u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja na račun Republičke agencije za telekomunikacije. Stavom tri dispozitiva osporenog rešenja određeno je da neplaćanje odnosno neblagovremeno plaćanje utvrđenog iznosa naknade iz stava 1. tačka 3 ima za posledicu pokretanje postupka oduzimanje dozvole za radio stanicu, obračunavanje zakonom propisane kamate kao i pokretanje postupka izvršenja sudskim putem.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude podnetom zbog povrede zakona podnosilac ističe da je osporeno rešenje doneto na osnovu Zakona o telekomunikacijama i Pravilnika o visini naknade za korišćenje radio frekvencije, da su iznosi naknade za korišćenje radio frekvencije utvrđeni prema važećim pravilnicima i to za period od 01.01.2009. do 02.02.2009. godine, u skladu sa Pravilnikom o visini naknade za korišćenje radio frekvencija koji je u tom periodu bio na snazi a za period od 03.02.2009. do 31.12.2009. godine, u skladu sa Pravilnikom o visini naknade za korišćenje radio frekvencija ("Sl. glasnik RS" 6/09) koji je u tom periodu bio na snazi. Navodi da je pre donošenja osporenog rešenja sačinjen obračun koji je dostavljen tužiocu uz obaveštenje o visini naknade za korišćenje radio frekvencija kojim je tužilac kao stranka upoznat sa činjenicama i kriterijumima relevantnim za utvrđivanje visine naknade za određeni period uz koji su kao prilog dostavljeni obračuni po periodima i pregled dozvola za radio stanicu, ali se tužilac nije izjasnio na navedeno obaveštenje, te smatra da nije imao primedbi na isto. Smatra da je sud pobijanom presudom povredio Zakon o telekomunikacijama, Pravilnik o visini naknade za korišćenje radio frekvencije kao i Zakon o opštem upravnom postupku. Navodi da dozvole za radio stanice nije priložio u spisima predmeta jer se radi o vrlo obimnoj dokumentaciji od ukupno 298 dozvola, ali da se u spisima predmeta nalazio tabelarni pregled koji sadrži sve potrebne podatke o dozvolama odnosno broj dozvola i datum izdavanja i rok važenja, te da je iz ovog dokaza sud mogao da zaključi koji je merodavan zakon na osnovu koga su stečena prava. Ovo naročito što je za plaćanje naknade za korišćenje radio frekvencije i primenu pravilnika irelevantno na osnovu kog zakona su stečene dozvole, a na osnovu čl. 65, 72. i 77. Zakona o telekomunikacijama je jasno da se obaveza odnosi na sve imaoce radio stanica, što znači da zakon ne pravi razliku između imaoce radio stanica u pogledu sticanja i propisa na osnovu kojih su dobijene dozvole za radio stanice. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i preinači ili ukine pobijanu sudsku odluku.

Protivna stranka, O.u.a.t.p.l.is.T.Č.B., kojoj je zahtev uredno dostavljen dana 12.07.2012. godine, u ostavljenom roku nije sudu dostavila odgovor na zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

U obrazloženju pobijane presude se navodi, da prema stanju u spisima predmeta tuženog organa, materijalnopravni odnos (korišćenje radio frekvencije) traje od dana dobijanja dozvola, koje su prema pregledu

dozvola date kao prilog 3 obaveštenja broj 1-02-031-1485/09 od 08.07.2009. godine. Međutim, u spisima nisu priložene dozvole za radio stanice iz kojih bi sud mogao da zaključi koji je merodavan zakon na osnovu koga su stečena prava odnosno uspostavljene obaveze, posebno što se tiče odnosa nastalog u vreme važenja jednog propisa a koji traje i za vreme važenja kasnijeg propisa koji će se primeniti ako je povoljniji za stranku i ako o toj stvari nije bilo pravnosnažno rešeno za vreme važenja ranijeg propisa. Kod iznetog stanja spisa predmeta, sud ne može proveriti pravilnost primene načela zakonitosti propisanog članom 5. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, sa razloga što je članom 12. prelaznih i završnih odredbi Pravilnika o visini naknade za korišćenje radio frekvencija ("Sl. glasnik RS" 6/09 od 26.01.2009. godine) propisano da njegovim stupanjem na snagu prestaje da važi Pravilnik o visini naknade za korišćenje radio frekvencijama ("Sl. glasnik RS" 8/06) koji je tuženi organ primenio u osporenom rešenju.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ista doneta bez povrede pravila postupka koja je mogla biti od uticaja na rešenje stvari i uz pravilnu primenu procesnog i materijalnog prava na utvrđeno činjenično stanje, pri čemu su u obrazloženju presude dati dovoljni i jasni razlozi koje kao pravilne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da u spisima tuženog organa dostavljenim Upravnom sudu dozvole za radio stanice nisu priložene, jer se radi o vrlo obimnoj dokumentaciji od ukupno 298 dozvola, ali da se u spisima predmeta nalazio tabelarni pregled koji sadrži sve potrebne podatke o dozvolama odnosno broj dozvola i datum izdavanja i rok važenja, te da je iz ovog dokaza sud mogao da zaključi koji je merodavan zakon na osnovu koga su stečena prava, pa nalazi da ovi navodi nisu osnovani. Odredbom člana 30. stav 3. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS“, broj 111/09), izričito je propisano da je tuženi organ dužan da u ostavljenom roku dostavi sudu sve spise koji se odnose na predmet upravnog spora. Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, a sledstveno navedenoj zakonskoj odredbi, odlučujući u upravnom sporu sud ne može da bez uvida u celokupne spise utvrdi da li je u upravnom postupku pravilno utvrđeno činjenično stanje, niti može da iz dela spisa zaključuje o postojanju određenih bitnih činjenica koje ne proizilaze iz dokaza u spisima, pa samim tim ni da oceni zakonitost osporenog rešenja. U obrazloženju pobijane presude Upravni sud je jasno naveo da nije za sada mogao ispitati pravilnost primene materijalnog prava, jer je našao da tuženi organ u dostavljenim spisima nije priložio dozvole za radio stanice iz kojih bi sud mogao da zaključi koji je merodavan zakon na osnovu koga su stečena prava odnosno uspostavljene obaveze. Kako se u zahtevu ne spori da prilikom dostavljanja spisa po nalogu suda nisu dostavljeni svi spisi koji se odnose na predmet upravnog spora, Vrhovni kasacioni sud nalazi da Upravni sud nije povredio zakon na štetu podnosioca kada je pobijanom presudom uvažio tužbu i poništio osporeno rešenje, jer je zaključio da na osnovu stanja spisa ne može za sada da oceni njegovu zakonitost. Stoga ni navodi zahteva da predmetne dozvole nisu priložene u spisima, jer se radi o vrlo obimnoj dokumentaciji, nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti pobijane presude. Cenjeni su i ostali navodi zahteva za preispitivanje, ali ih Vrhovni kasacioni sud, imajući u vidu razloge date za odluku u dispozitivu ove presude, nije posebno obrazlagao. Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 16.11.2012. godine, Uzp 164/11

Zapisničar,

Radojka Marinković, s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković, s.r.